

اگر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله رحمة للعالمین است

چگونه در بنی قریظه ۹۰۰ یا ۷۰۰ نفر از خائنین را گردن زد و زن و بچه‌های آن‌ها را به اسارت گرفت؟

جواب - با ذکر مطالبی پاسخ معلوم می‌گردد: همانطور که در سخنان شما به این جانب عنوان نمودید: این سؤالات را از برخی جاهلان خودباخته به سایت‌ها و شبکه‌های ملحد نقل می‌نمایید.

سرآغاز این پرسش از یهود است، و برخی از مستشرقان پیشتر در کتاب‌های خودشان مطرح نموده‌اند، حدیث سازان مزدور اخبار دروغی را ساخته و پرداخته‌اند تا از اسلام و رهبران آن چهره‌ای خشن و خونریز و بی‌رحم تصویر کنند، و آن اخبار متضاد و دروغ اکنون نیز دستاویز دشمنان اسلام گردیده است. یکی از حوادثی که در تاریخ اسلام پیش آمده که اگر مدهای الهی و تدبیر رسول الله صلی الله علیه و آله نبود مساوی با نابودی اسلام نوپا می‌گردید حادثه جنگ خندق است، در سال پنجم هجرت غزوه «احزاب» رخ داد، در آن سال کفار و مشرکین با ده هزار نفر رزمنده به قصد نابودی کامل اسلام آمده بودند، با لطف الهی این توطئه خنثی گردید و نتوانست ریشه اسلام را بکند، با هزاران شمشیر زن به مدینه حمله آوردند ولی نتوانستند به داخل مدینه نفوذ کنند و تنها راه نفوذ دشمن قلعه یهود بنی قریظه بود، یهودیان بنی قریظه، با پیامبر اسلام پیمان بسته بودند که با دشمنان او همکاری نکرده، به نفع آن‌ها جاسوسی نکنند و با مسلمانان همزیستی مسالمت‌آمیز داشته باشند، و مسلمانان از بابت آنان آسوده خاطر بودند. مشرکین به فکر استفاده از بنی قریظه افتادند و بنی قریظه هم در خلوت به آنان قول همکاری دادند، و پیمان خود را با مسلمانان شکستند و با اعلام پشتیبانی با دشمنان اسلام، به مشرکان عرب پیوستند و در برابر مسلمانان ایستادند. نقشه ابتدائی بنی قریظه این بود که در آغاز کار شهر مدینه را غارت کنند، و زنان و کودکان مسلمان را که به خانه‌ها پناهنده شده‌اند مرعوب سازند، و این نقشه را در مدینه به تدریج عملی کردند. مأمورانی از بنی قریظه به صورت مرموز در شهر به تردد پرداختند، فاش شدن این خیانت و هم‌دوشی یهودیان داخل مدینه، با ده هزار دشمنی که برای نبرد با مسلمانان آمده بودند، در تضعیف روحیه برخی از مسلمانان مؤثر بود که با تدبیر پیامبر صلی الله علیه و آله، این خیانت، خنثی شد. بنی قریظه غیر از نقض پیمان و خیانت به مسلمانان، دو کار بسیار زشت دیگری را نیز انجام دادند: یکی رساندن آذوقه و خواربار به سپاه احزاب. دیگر این که در داخل شهر مدینه و

در میان پناهگاه زنان و غیرنظامیان ایجاد رعب نمودند و تصمیم برای حمله شبانه به آنان گرفتند که از سوی رسول خدا خنثی شد. رسول الله صلی الله علیه و آله به روشی خاص جلو این توطئه را گرفته و مانع نفوذ دشمن شدند، و مأمور اطلاعاتی مسلمانان به پیامبر گزارش داد، که بنی قریظه از قریش و غطفان دو هزار سرباز خواسته‌اند تا از داخل دژ وارد مدینه شوند، و مدینه را غارت کنند. این خبرموقعی رسید که مسلمانان سرگرم حفاظت کرانه‌های خندق بودند که مبادا دشمن از آن عبور کند. پیامبر فوراً، دو افسر، به نام زید بن حارثه و مسلمة ابن اسلم را با پانصد سرباز مأمور کرد که در میان شهر به گردش بپردازند و تکبیرگویان از تجاوزات بنی قریظه جلوگیری کنند تا زنان و کودکان با شنیدن صدای تکبیر آرام بگیرند. پس از پیروزی مسلمانان بر مشرکین، و عقب‌نشینی کفار، خداوند فرمان داد که به بنی قریظه بی درنگ حمله کنید و پیامبر هم چنین کرد مسلمانان نیز بلافاصله آماده جنگ شدند و به سرعت قلعه‌های محکم بنی قریظه را در حلقه محاصره خود درآوردند. این محاصره، بیست و پنج روز به طول انجامید. و بنی قریظه تسلیم نشدند و به جای عذرخواهی بر طبل جنگ کوبیدند ولی نتوانستند با مسلمان بجنگند و شکست خوردند. عقل سالم حکم می‌کند که باید با این قوم چگونه رفتار کرد؟ با این مردمی که خواهان ریشه کن شدن اسلام هستند؟ با این حال پیامبر خدا قضاوت در باره آنان را به خودشان سپرد و آنان سعد بن معاذ را برای داوری انتخاب کردند و سعد هم داوری کرد که همه مردان جنگی کشته شوند، و فرزندان و زنان‌شان اسیر و اموال‌شان تقسیم گردد، پیامبر هم همین داوری را اجرا کرد. و برخی از آنان با قبول اسلام نجات یافتند. گروهی از یهودیان با پذیرفتن اسلام از مرگ نجات یافتند و حی بن اخطب، رئیس قبیله بنی نضیر نیز که در جریان این خیانت بزرگ حضور داشت، کشته شد. قرآن درباره عاقبت این خیانت یهودیان می‌فرماید:

«وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا * وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا»^۱.

و خداوند گروهی از اهل کتاب [یهود] را که از آنان [مشرکان] حمایت کردند، از قلعه‌هایشان پایین کشید و در دل‌هایشان رعب افکند [و کارشان به جایی رسید که] گروهی را می‌کشتید و

گروهی را اسیر می‌کردید و زمین‌ها و خانه‌ها و اموالشان و زمینی را که در آن پانهاده بودید، در اختیار شما گذاشت و خداوند، بر هر چیزی تواناست.

نکات دیگری لازم به ذکر است: پیشتر پیامبر صلی الله علیه و آله، دو بار از نقض عهد یهودیان گذشته بود گرچه خطای یهودیان بنی قینقاع و بنی نضیر، در حد جرم بنی قریظه نبود زیرا آنان در بدترین شرایط، خیانت و نقض پیمان کردند. و پیامبر، داوری را به عهده سعد گذاشتند و بنی قریظه، به این داوری رضایت دادند. پیامبر نیز بنا بر نقل واقدی فرمود: حکم سعد، مطابق حکم خداوند است. و داوری سعد معاذ، با تورات همخوانی داشت و احتمالاً سعد به علّت ارتباط نزدیک با یهود، از قوانین جزایی آن‌ها آگاهی داشته است. و پس از تمام شدن فتنه بنی قریظه، سرزمین مدینه برای همیشه از لوٹ وجود این دشمنان سرسخت و لجوج پاک گردید و نقشه آتی مشرکان نیز ناکام ماند. لازم به ذکر است که بنو قریظه قصد داشتند با کمال بی‌رحمی زنان و کودکان و مردان بی‌دفاع مسلمان مدینه را بکشند و اساس اسلام را از میان بردارند، آیا برای خائنانی این چنین چه حکمی رواست؟ دیگر این که آنان سابقه خوبی در همزیستی با مسلمانان نداشتند و پیش بینی خیانت مجدد آنان می‌شد. و این که: برخی از نویسندگان مسلمان کشتار اسرای بنی قریظه را منکر شده و برخی تردید کرده‌اند و آن را به این صورت درست ندانسته‌اند.

برای بررسی کامل این حادثه به کتاب تاریخ تحلیلی و سیاسی اسلام نوشته علی اکبر حسنی ص ۲۳۴ به بعد مراجعه کنید. و دکتر سید جعفر شهیدی هم در کتاب تاریخ تحلیلی خود این داستان را به این صورت که در تاریخ آمده قبول نکرده است. و برای تحقیق دقیق تر به کتاب:

الصّحیح من سیرة النّبّیّ الأعظم: ج ۱۲ مراجعه کنید. به این منابع نیز مراجعه شود:

السّیرة الحلبیّة: ج ۲ ص ۶۴۷ و ۶۳۶ و فروغ ابدیّت: ج ۲ ص ۶۲۱ و الطّبقات الکبری: ج ۲ ص ۷۴-۷۸ و السّیرة النّبویّة: ج ۳ ص ۲۵۶ و سیره رسول خدا صلی الله علیه و آله: ص ۵۶۹ و المغازی، الواقدی: ج ۲ ص ۵۱۲ تاریخ اسلام، مهدی پیشوایی: ص ۲۶۰ و تاریخ تحلیلی اسلام، سید جعفر شهیدی: ص ۷۳،

حضرت آیت الله شیخ حیدر تربتی کربلائی دام ظلّه

١ - سورة (٣٣) الأحزاب آيه ٢٦ و ٢٧